

รายงานผลการดำเนินงานการจัดการความรู้
บัณฑิตวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2562

1.ชื่อหน่วยงาน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

2.หัวข้อการจัดการความรู้ของหน่วยงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2562

“การเขียนรายงานวิจัยการพัฒนางานประจำสู่การวิจัย (R2R)”

3.สรุปผลการจัดการความรู้ของหน่วยงาน

3.1 หลักการและเหตุผล

การพัฒนาส่วนงานราชการให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ต้องอาศัยเครื่องมือ หรือกระบวนการที่เรียกว่า “การบริหารจัดการความรู้” (Knowledge Management) ซึ่งส่วนงานราชการจะต้องสร้างบุคลากรใหม่ให้มีความรู้ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ เพื่อช่วยผลักดันให้การปฏิบัติราชการของส่วนราชการบรรลุตามยุทธศาสตร์ หรือเป้าหมายที่กำหนด ทั้งที่อาจกล่าวโดยสรุปว่า การบริหารจัดการความรู้ คือ กระบวนการใด ๆ ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อรวบรวม และจัดเก็บความรู้ภายในองค์กรอย่างเป็นระบบเพื่อนำมาใช้ หรือถ่ายทอด ตลอดจนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคลากรทั้งจากภายใน และภายนอกองค์กร และพัฒนาให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่หรือเกิดเป็นนวัตกรรมใหม่ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหน่วยงาน ทั้งนี้ความรู้ที่ได้รับการจัดการอย่างเป็นระบบนี้จะคงอยู่ในหน่วยงานตลอดไป

การบริหารจัดการความรู้ (Knowledge Management) เกิดจากค้นพบว่าหน่วยงานต้องสูญเสียความรู้ไปพร้อมๆ กับการที่บุคลากรลาออกหรือเกษียณอายุราชการ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงานอย่างยิ่ง ดังนั้นบัณฑิตวิทยาลัยจึงนำระบบการบริหารจัดการความรู้เข้ามาพัฒนางานต่าง ๆ ในระดับบัณฑิตศึกษา โดยให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมขององค์กร เพื่อการบริหารจัดการความรู้มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนางาน คน และองค์กรต่อไป

3.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้บุคลากรในแต่ละหน่วยงานนำความรู้ในงานประจำมาเป็นงานวิจัยเพื่อก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น
2. เพื่อให้ได้แนวปฏิบัติที่ดีในการพัฒนางานวิจัยในแต่ละหน่วยงานเพื่อจะได้นำไปใช้ประโยชน์ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานต่อไป

3.3 แนวทางการดำเนินงาน

1. การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็น

ประชุมคณะกรรมการจัดการความรู้ของบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อระดมสมองแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กำหนดหัวข้อในการจัดการความรู้ และความรู้ว่าอยู่ในกลุ่มใดบ้าง

2. การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ

จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง การเขียนรายงานวิจัยการพัฒนางานประจำสู่การวิจัย (R2R) เพื่อให้บุคลากรได้นำเอางานประจำมาพัฒนาเป็นงานวิจัย โดยมีศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนัส สุวรรณ ราชบัณฑิต ด้านภูมิศาสตร์ เป็นวิทยากรชี้แนะแนวทางในการดำเนินงาน ในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2562 ณ ห้องประชุม เอื้องสายส่องแสง สำนักคณิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

3. การสร้างความรู้/แนวปฏิบัติ

ประชุมคณะกรรมการจัดการความรู้ของบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อสรุปผลการจัดการความรู้ และปรับปรุง แก้ไขชุดความรู้เพิ่มเติม เพื่อนำไปเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อไป

4. การประยุกต์ใช้ความรู้/แนวปฏิบัติในงาน

ติดตามจำนวนบุคลากรผู้เข้าร่วมโครงการว่าท่านใดได้หัวข้อวิจัยโดยนำงานประจำมาเป็นหัวข้อ งานวิจัย

5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การนำความรู้/แนวปฏิบัติไปใช้

ผู้เข้าร่วมโครงการมีหัวข้อในการนำเอางานประจำไปทำเป็นงานวิจัย เพื่อใช้ประกอบการขอตำแหน่งที่ สูงขึ้น

6. การปรับปรุงเป็นแนวปฏิบัติ

ประชุมคณะกรรมการจัดการความรู้ของบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อสรุปผลการจัดการความรู้ และจัดทำ เอกสารเผยแพร่ให้กว้างขวาง

7. การประเมินผลการดำเนินงาน และรายงานต่อมหาวิทยาลัย

ประเมินผลตามตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตัวบ่งชี้	การดำเนินงาน
ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำงานประจำมาเป็นงานวิจัย	ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถสร้างหัวข้องานวิจัยได้ 12 คน
ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจในโครงการนี้	ระดับมาก 3.51

3.4 ความรู้ที่ได้รับจากการจัดการความรู้

เทคนิคที่รวบรวมได้จากแหล่งความรู้

หลักและวิธีการเขียนบทที่หนึ่งของเอกสารการวิจัยเป็นบทนำ เขียนเพื่อเสนอประเด็นปัญหาการวิจัยและการตีกรอบปัญหาการวิจัยให้ชัดเจน ประกอบด้วยความเป็นมาของปัญหาการวิจัยและความสำคัญ วัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตการวิจัย สมมติฐานการวิจัย คำนิยามศัพท์เฉพาะและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาเป็นหัวข้อแรกของบทนำ มีจุดประสงค์เพื่อกล่าวถึงปัญหาการวิจัยครั้งนี้ว่าคืออะไร

1.1 รูปแบบการเขียน ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัยเขียนให้ ประกอบด้วย

- (ก) แนวคิดเชิงทฤษฎี
- (ข) สภาพปัจจุบัน
- (ค) ปัญหาที่เกิดขึ้น
- (ง) ความสำคัญของปัญหานั้น

1.2 หลักการเขียน การเขียนความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัยมีหลักการทั่วไปดังนี้

- (ก) เขียนจากแนวกว้างไปสู่แคบจนถึงปัญหาการวิจัย
- (ข) ระบุปัญหาการวิจัยในรูปคำถามหรือประโยคบอกเล่าก็ได้
- (ค) เขียนให้มีการอ้างอิงข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้า
- (ง) เขียนให้เห็นความสำคัญเชิงประโยชน์ที่จะได้รับหรือเชิงโทษ หากไม่ดำเนินการวิจัย
- (จ) เขียนความยาวประมาณ 3-5 กระดาษ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นหัวข้อที่สองของบทนำ มีจุดประสงค์เพื่อบ่งบอกถึงคำถามที่ต้องการได้คำตอบตามปัญหาการวิจัยครั้งนี้ว่าคืออะไรบ้าง

2.1 รูปแบบการเขียน วัตถุประสงค์ของการวิจัยเขียนให้ประกอบด้วยวิธีศึกษา ประเด็นย่อยในประเด็นหลัก และขอบเขตประชากร พื้นที่หรือเวลา

2.2 หลักการเขียน การเขียนวัตถุประสงค์การวิจัยมีหลักการทั่วไปดังนี้

- (ก) เขียนเป็นข้อ ๆ ประมาณ 3-5 ข้อ
- (ข) เขียนให้อยู่ในกรอบของชื่อเรื่องการวิจัย
- (ค) เขียนโดยขึ้นต้นด้วยคำว่า 'เพื่อ....'
- (ง) อาจเขียนในรูปประโยคคำถามได้

3. สมมติฐานการวิจัย สมมติฐานการวิจัยเป็นหัวข้อที่สามของบทนำ มีจุดประสงค์เพื่อเสนอคำตอบของคำถามการวิจัยที่แสดงไว้ในหัวข้อวัตถุประสงค์ของการวิจัย

หลักการเขียน การเขียนสมมติฐานการวิจัยมีหลักการทั่วไปดังนี้

- (ก) เขียนเป็นข้อ ๆ ประมาณ 3-5 ข้อ
- (ข) เขียนให้สอดคล้องและเป็นคำตอบของวัตถุประสงค์การวิจัย
- (ค) เขียนให้มีทิศทางที่สามารถทดสอบได้ด้วยข้อมูลจากการวิจัย

4. ขอบเขตการวิจัย ขอบเขตการวิจัยเป็นหัวข้อที่สี่ของบทนำ มีจุดประสงค์เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ให้จำเพาะเจาะจงว่าสิ่งใดต้องการวิจัยและสิ่งใดที่ไม่ต้องการวิจัย

4.1 รูปแบบการเขียน ขอบเขตการวิจัยเขียนให้ประกอบด้วย 5 บท คือขอบเขต เกี่ยวกับประเด็นหลัก

4.2 หลักการเขียน การเขียนขอบเขตการวิจัยมีหลักการทั่วไปดังนี้

(ก) เขียนเป็นข้อ ๆ หรืออาจเขียนพรรณนาก็ได้

(ข) เขียนให้ขยายความขอบเขตที่ระบุไว้ในชื่อเรื่องการวิจัย

(ค) เขียนโดยใช้คำที่แสดงถึงขอบเขต เช่น คำว่า 'ศึกษาเฉพาะ' 'ครอบคลุมถึง' หรือ 'ไม่รวมถึง' เป็นต้น

5. คำนิยามศัพท์เฉพาะ คำนิยามศัพท์เฉพาะเป็นหัวข้อที่หกของบทนำ มีจุดประสงค์เพื่อสื่อสารคำและข้อความที่ใช้ ในการวิจัยนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและตรงกัน ทำให้เกิดความชัดเจนในประเด็นต่างๆ

5.1 รูปแบบการเขียน คำนิยามศัพท์เฉพาะเขียนให้เป็นนิยามปฏิบัติการของตัวแปรที่สังเกต วัด และประเมินได้

5.2 หลักการเขียน การเขียนคำนิยามศัพท์เฉพาะมีหลักการทั่วไปดังนี้

(ก) เขียนให้สอดคล้องกับแนวความคิดทางทฤษฎี

(ข) เขียนให้เป็นนิยามปฏิบัติการที่สังเกตหรือวัดได้

(ค) เขียนให้ชี้นำไปสู่การวัดค่าตัวแปรได้

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของการวิจัยเป็นหัวข้อสุดท้ายของบทนำ มีจุดประสงค์เพื่อเสนอแนวทางให้เห็นผลผลิตของการวิจัยและประโยชน์ที่เกิดจากการนำผลผลิตไปใช้งาน

6.1 รูปแบบการเขียน ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เขียนให้ประกอบด้วยผลผลิตและประโยชน์

6.2 หลักการเขียน การเขียนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีหลักการทั่วไปดังนี้

(ก) เขียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

(ข) เขียนให้สอดคล้องกับสำคัญของปัญหาการวิจัย

3.5 ผลการนำองค์ความรู้ไปใช้

1. บุคลากรสามารถนำความรู้ที่ได้ไปดำเนินการจัดทำงานวิจัยของตนเองได้

2. บุคลากรสามารถนำสิ่งที่ปฏิบัติงานประจำมาพัฒนาเป็นงานวิจัยได้

3. บุคลากรสามารถนำงานวิจัยที่ได้ไปขอกำหนดตำแหน่งที่สูงได้

3.6 ปัญหาที่พบจากการจัดการความรู้

บุคลากรไม่สามารถเขียนถ่ายทอดความรู้ออกมาในแนววิชาการได้ดีนัก จึงทำให้การดำเนินงานวิจัยแต่ละคนเป็นไปอย่างล่าช้า

3.7 แนวทางการจัดการความรู้ในปีต่อไป

การนำเอางานวิจัยไปนำเสนอเผยแพร่สู่งานวารสาร/งานนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ

ลงชื่อ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลณี ภูวนันท์ พลวัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย